

"een vondst van een vlo"

Wimmetje watervlo ging al vroeg op pad. Hij wilde namelijk in het circus gaan werken en daarvoor moest je eerst naar de circusschool. Hij had de mensenvlooiën bezig gezien en hij dacht: ik ben ook een vlo, dus springen kan ik ook. Hij ging er aan voorbij dat hij anders in elkaar zat dan een mensenvlo.

Wimmetje kwam bij het circus aan, gezwommen door slootjes natuurlijk, want een watervlo moet nat blijven. Daar riep hij een toevallig passerende vlo aan en vroeg hem of hij een leerplaats mocht innemen op de circusschool. Het was best een heel vriendelijke vlo, maar hij voorzag wat problemen. 'Zie je, je bent héél anders gebouwd, je eet andere dingen, wij leven van mensenbloed en jij van...?'

'Algen' antwoordde Wimmetje bedrukt. 'En ik moet nat blijven'.

'Ook dàt nog', antwoordde de mensenvlo, die trouwens Mick heette.

Maar hij was de beroerdste niet en ging eens navragen. Na een half uurtje kwam hij terug en zei: 'Misschien hebben we wat voor je. Als je nog een paar vriendjes haalt, kunnen jullie een roeibootje zo hard trekken dat het een speedboot lijkt. Daarachter op waterskies één van onze vlooiën. Als die in het water valt moeten jullie hem redden. Want mensenvlooiën kunnen niet zwemmen.'

Wimmetje vond het prima en ging snel terug naar huis een heel stel vriendjes halen en zo kwam het dat het circus een nieuwe act had, waar ze veel succes mee hadden.

Als je echt iets wilt dat bijna onmogelijk lijkt, kan het soms toch verwezenlijkt worden, als je er voor honderd procent achteraan gaat.

© mei 2011, Alida, BasicPublishing.nl